

Förordning om förebyggande och lösning av tvister om utövande av jurisdiktion i straffrättsliga förfaranden inom Europeiska unionen;

utfärdad den 18 december 2014.

Regeringen föreskriver följande.

Inledande bestämmelser

1 § Genom denna förordning genomförs rådets rambeslut 2009/948/RIF av den 30 november 2009 om förebyggande och lösning av tvister om utövande av jurisdiktion i straffrättsliga förfaranden.

2 § All kommunikation och allt samråd enligt denna förordning ska ske mellan åklagare och behörig myndighet i den andra medlemsstaten. Kommunikationen och samrådet ska i lämplig utsträckning dokumenteras av åklagaren.

3 § Om Europeiska unionen genom ett särskilt beslut har avbrutit tillämpningen av rambeslutet i förhållande till en medlemsstat, eller om en medlemsstat har upphört att tillämpa rambeslutet eller den nationella lagstiftning som genomför rambeslutet, gäller inte denna förordning i förhållande till den staten.

Informationsutbyte

En svensk begäran om information

4 § Om det finns rimliga skäl att anta att en person som är föremål för förundersökning eller som står under allmänt åtal även är föremål för ett straffrättsligt förfarande avseende samma gärning i en annan medlemsstat, ska åklagaren kontakta den statens behöriga myndighet och begära information om huruvida det pågår ett sådant förfarande i den staten.

5 § En begäran enligt 4 § ska innehålla uppgifter om

1. åklagarens namn och kontaktuppgifter,
2. den brottsliga gärningen, med angivande av tid och plats för gärningen, samt omständigheterna kring gärningen,
3. den misstänktes eller tilltalades identitet,
4. målsägandens identitet i förekommande fall,
5. i vilket skede det svenska förfarandet befinner sig,

6. frihetsberövanden som har ägt rum i Sverige, och

7. eventuell tidsfrist inom vilken åklagaren önskar svar.

Begäran ska upprättas på eller översättas till den andra medlemsstatens språk eller ett språk som den staten har förklarat att den godtar.

En annan medlemsstats begäran om information

6 § En begäran om information från en annan medlemsstat om huruvida det pågår ett straffrättsligt förfarande i Sverige avseende en viss person och en viss gärning ska handläggas av åklagare. Åklagaren ska besvara begäran inom den tidsfrist som angetts eller, om ingen tidsfrist angetts, utan onödigt dröjsmål. Begäran ska behandlas skyndsamt om den misstänkte eller tilltalade är frihetsberövad.

Om begäran inte kan besvaras inom den angivna tidsfristen, ska den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten omedelbart informeras om skälen för detta och när svar kan lämnas.

7 § En begäran enligt 6 § ska vara upprättad på eller översatt till svenska, danska, norska eller engelska.

8 § Ett svar på en begäran enligt 6 § ska innehålla uppgifter om huruvida förundersökning pågår, allmänt åtal har väckts eller dom eller slutligt beslut har meddelats mot personen i fråga i Sverige för samma gärning som den som avses i begäran. Om så är fallet ska svaret även innehålla åklagarens kontaktuppgifter, information om i vilket skede förfarandet befinner sig och, i förekommande fall, information om domen eller det slutliga beslutet.

Samråd

9 § Om det kan konstateras att det pågår ett straffrättsligt förfarande mot samma person avseende samma gärning även i en annan medlemsstat, ska åklagaren samråda med den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten om förutsättningarna för att samordna förfarandena.

10 § Åklagaren ska, så länge samrådet pågår, hålla den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten underrättad om de beslut som fattas i det svenska förfarandet.

11 § Om det efter samrådet uppnås enighet om att lagföring avseende den aktuella gärningen helt eller delvis ska ske i Sverige, ska åklagaren underrätta den behöriga myndigheten i den andra medlemsstaten om utgången av det svenska förfarandet.

Begränsning av skyldigheten att lämna ut uppgifter

12 § Uppgifter får inte lämnas ut enligt denna förordning om det strider mot lag eller förordning eller det finns sakliga skäl att anta att ett utlämnande kan skada viktiga svenska säkerhetsintressen eller äventyra enskilda personers säkerhet.

Denna förordning träder i kraft den 1 februari 2015.

På regeringens vägnar

ANDERS YGEMAN

Marie Skåniger
(Justitiedepartementet)

